

ČAS ZA ZGODBO IZ SVETIH SPISOV

Norman Hill
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v Gani.

»Čas je za branje,« je rekel gospod Otoo. Nyameye se je zravnal. Čas za branje je bil zabaven!

Učitelj je v šoli vsak dan učencem na glas bral knjigo. Včasih je bral o živalih. Včasih je bral o ljudeh v drugih državah. In včasih je učence vprašal, ali imajo knjigo, za katero želijo, da jo bere.

»Ali ima kdo knjigo, za katero bi rad, da jo danes berem?« je vprašal gospod Otoo.

Nyameye je dvignil roko. »Jaz jo imam!« Segel je v torbo in izvlekel svojo najljubšo knjigo. To je bila knjiga Zgodbe iz Mormonove knjige! Prinesel jo je, da bi jo bral po šoli, medtem ko bo čakal, da ga bo prišla iskat mama. S slikami je lažje razumel zgodbe iz svetih spisov.

»Ali ima kdo knjigo, za katero bi rad, da jo danes berem?« je vprašal gospod Otoo.

Gospod Otoo se je nasmehnil, ko je zagledal veliko knjigo. »Ne bomo imeli časa, da bi prebrali vso. Ali bi rad, da preberem določen del?«

»Da,« je rekel Nyameye. Obračal je strani, dokler ni našel svoje najljubše zgodbe. »Ali lahko preberete tole, prosim? Imenuje se Lehijeve sanje.«

»O čem govori ta zgodba?« je vprašal gospod Otoo.

»O peroku, ki je imel videnje. Videl je lepo drevo zokusnim sadežem.« Nyameye je pokazal na sliko drevesa. »Želel je, da bi z njim jedla njegova družina. Jo boste brali?« Nyameye je knjigo izročil učitelju.

»Seveda,« je rekel gospod Otoo. Potem je začel brati na glas. Bral je o ozki poti, ki vodi k drevesu. Bral je o železnem drogu. In bral je o spolnjevanju zapovedi.

Nyameyev prijatelj Selom je dvignil roko. »Kakšno drevo je bilo to?« je vprašal Nyameyja.

»Ne vem,« je rekel Nyameye. »A sad je bil tako dober. Mora biti boljši celo od mangovca!« Potem

se je Nyameye ustavil, da bi premislil. »V cerkvi sem spoznal, da sad predstavlja Božjo ljubezen. Zato je smiselno, da je bil tako okusen in poseben!«

Ko se je ura končala, je Nyameye sedel zunaj, da bi počakal na mamo. Izvlekel je svojo knjigo Zgodbe iz Mormonove knjige, da bi še kaj prebral.

»To je bila kulrska zgodba,« je rekel Selorm. Prisedel je k Nyameyeju. »Ali lahko s tabo preberem še eno?«

»Da!« Nyameye je poiskal drugo zgodbo. Brala sta o Abinadiju in kralju Noetu.

Še več sošolcev je prišlo poslušat. Ko so imeli vprašanja, jim je Nyameye odgovoril. Postavljal jim je celo vprašanja, da bi jih preveril glede zgodb, ki so jih prebrali!

Kmalu je Nyameye zagledal svojo mamo, ki je hodila proti njima. »Hvala, ker ste brali z menoj,« je rekel drugim otrokom. Zaprl je knjigo in se nasmehnil. Bil je srečen, da so bile prijateljem njegove najljubše zgodbe tako všeč kot njemu. ●

ILUSTRALA: ZHEN LIU

